

עת"א 48189/03 - משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר נגד עבד אלעזים חסן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 48189-03-15 משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר נ' חסן(אסיר)
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת מיכל ברנט
משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר
נגד
עבד אלעזים חסן (אסיר)
משבבים

החלטה

כללי

בקשה להארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד החל מיום 5.4.15 ולמשך שישה חודשים, בהתאם להוראות סעיף 19(ה)א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.

המשיב מרצה 33 שנות מאסר בגין עבירות ירי על כלי רכב ישראלי (ריבוי עבירות), החזקת נשק, הפעלת כלי ירייה וגרימת נזק לרכוש (ריבוי עבירות), כל זאת במסגרת פעילותם בארגון "התנאים", ומעיוון בגורר דינו כי חלקו ביצוע המעשים היה מרכזי ואף שימש כמקימה ומפקדה של חולדת יורם.

לאחרונה, ביום 17.7.14, הוגש כתוב אישום נוסף בעניינו לבית המשפט הצבאי שומרון (14/2743) בגין מעורבותו בסיווע לניסיון חטיפת חייל לצרכי מיקוח בעודו נתון במאסר, כמו כן קיימים בעניינו מידע מודיעיני המיחס לו מעורבות שלילית, כוונת פגיעה בסגל והtenthnegot שלילית כלפי סגל שב"ס.

המשיב שווה בהפרדת יחיד החל מיום 18.11.14, וביום 24.4.14 הוארכה תקופת החזקתו בהפרדה למשך 6 חודשים (במסגרת עת"א (מחוזי ב"ש) 14-11-17015).

על אף סירובו של המשיב להשתלב בהפרדה זוגית, נערכו ניסיונות לשלבו בהפרדה זוגית, אולם עד עתה אלה לא נשאו פרי.

נתען, כי החזקתו של המשיב בהפרדה נדרשת לשם שמירה על בטחון המדינה, שמירה על בטחון בית הסוהר, מניעת

פגיעה ממשית במשמעות ובאורח החיים התקין של בית הסוהר ולמניעת עבירות אלימות.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המבקשת הגיש לעינוי מידע מטעם שירות הביטחון הכלליomidu_shb"S.

ב"כ המשיב טען כי המשיב שהוא משך שנים רבות במאסר שלא בתנאי הפרדה, ועל כן המעשים שייחסו לו ואשר בגיןם הוא מרצה מאסרו אינם מצדיקים כשלעצמם החזקתו בהפרדה.

עוד טען ב"כ המשיב, כי לא קיבל פרפרואה של מידע שירות הביטחון הכללי וכי מידע שב"S בחלוקתו אינם עדכני ובחילוקו אינם רלבנטי. ביחס לטענה בדבר נקיות אלימות כלפי קצין שב"S טען כי הוגשה תלונה הדדית מצד המשיב ליאח"ס בגין אלימות שנתקט אותו קצין כלפי.

ב"כ המשיב עמד על הקושי הגלום בתנאי הפרדה, בפרט כשמדבר באסיר בטחוני שנמנעים ממנו ביקורים ושיחות טלפון, ועל כך שיש לבחון אפשרות לפגיעה מצומצמת יותר במשיב דוגמת השמות באגף שמור.

דין והכרעה

אכן המשיב הינו אסיר בטחוני מזה שנים רבות, ולא שהוא בהפרדה עד לעת האחרונה. עם זאת, די היה בעצם הפתיחה בחקירה חדשה, לא כל שכן בהגשת כתב האישום החדש בעניינו של המשיב, על מנת להוכיח בחינה מחודשת של תנאי מאסרו של המשיב.

ישם אל לב כי מלכתחילה תנאי מאסרים של אסירים בטחוניים הינם מבוקרים ומפקחים לנוכח כלל הביטחון הייחודיים הנדרשים בעניינם, אלה מוגדרים בפקודת נציגות שירות בטי הסוהר מס' 00.02.03.03 שכותרתה "כללים ביחס לאסירים ביטחוניים" (להלן: פקודת האסירים הביטחוניים).

אסיר - לא כל אסיר בטחוני - המשיך בביצוע עבירות הנוגדות את האינטרסים של המדינה ומהוות פגעה בביטחון הציבור ובטחון המדינה מתוככי הכלא - מביא על עצמו החמרה והקשה בתנאי מאסרו, וזאת על מנת לסכל המשר פעילות זו. יחד עם זאת, על הפגיעה להיות מידית ולשם השגת התכליית לשמה נועדה:

"את זכויות האדם המוקנות לאסיר אין להגביל אלא אם מדובר במוגבלות הנובעת משלילת חירותו או נזירות מתכליות ציבוריות אחרות, כגון הצורך התקין של בית הכלא ושמירה על שלום יושביו וכגן השמירה על ביטחון המדינה, ובכפוף לעמידת הפגיעה כתוצאה מהטלת המוגבלות בתנאי פסקת הגבלה שבוחוק היסוד, ככל שמדובר בזכות אדם המעוגנת בו [ראו: עע"א 1076/95 מדינת ישראל נ' קוונטאר, פ"ד נ(4) 492, 499]

(להלן: עניין קונטאר); עניין בורגאל, פסקה 5 לפסק הדין; עניין דוברין, פסקה 13 לפסק הדין; עניין רופאים לזכויות אדם, פסקאות 9-12 לפסק דין]. "(כב' הש' דנציגר ברע"ב 6956/09 מאהר יונס נ' שירות בטוי הסופה).

עינתי בחומר המודיעיני שהינו מן העת האחרונה (613 ו-761) ובסיכום החסיטה שהוגשו לעיוני, ובהתאם לכל מסקנה כי הפרדתו של המשיב נדרשת לשם שמירה על בטחון הציבור ובטחון המדינה, וכי לא ניתן לנ��וט באמצעות אישר אשר יאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ואשר מידת הפגיעה שתיגרם ממנו למשיב תהא פחותה.

לאור האמור, אני מורה על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד וזאת לפחות 6 חודשים החל מיום .5.4.15

ניתנה היום, י' אייר תשע"ה, 29 אפריל 2015, במעמד הצדדים.